

[Stegger Nielsen.]

saaledes, at Ordningen ikke gøres mere kompliceret end højst nødvendigt.

At Skolelægen ikke skal foretage Lægebehandling af Barnet, er rigtigt. Der kunde nævnes adskillige andre Ting, som jeg ikke skal opholde mig ved. Hvorvidt Skolehygiejnekursus for vordende Skolelæger nu ogsaa er nødvendigt, kan der diskuteres om — Lægerne behandler jo ogsaa Børn i deres private Praksis, men det kan jo overvejes.

Det er rimeligt, at man for Københavns Vedkommende har foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen skal træffe Bestemmelse om Skolelægeordningen med Sundhedsstyrelsens Godkendelse. Som det allerede er oplyst, har Hovedstaden og mange andre Kommuner, særlig Købstadskommuner, for længst indført Skolelægeinstitutionen. Jeg savner imidlertid Oplysning om, hvem der i øvrigt skal have Tilsyn med Skolelægeordningen i København. I Købstæderne træffes Ordningen af Kommunalbestyrelsen og for Landets Vedkommende af Skoledirektionen. Den sidste kan træffe Bestemmelse om en Fællesordning for hele Amtet. Amtslægen fører uden for København Tilsyn med Skolelægeordningen. At der foreløbig skulde blive Brug ogsaa for Skoleoverlæger, som antydtes i § 9, anser jeg ikke for sandsynligt.

Det Reglement, der skal underbygge Ordningen, skal udarbejdes af Kommunalbestyrelse og Skoledirektion og godkendes af Sundhedsstyrelsen efter indhentet Erklæring af den. Jeg udtaler Haabet om, at disse Reglementer, hvorom ogsaa Embedslæger og Fælleslærerraad skal udtale sig, ikke maa blive for rigoristiske og stramme.

Endelig har jeg til Afslutning et Par Bemærkninger om Udgiftsfordelingen. For Statens Gymnasieskoler skal Staten overtage Udgiften, for de kommunale Skoler, Øvelsesskolerne og de private Skoler, der ikke har egne Skolelæger, skal Kommunerne bære Udgiften, og for andre private Skolars Vedkommende paahviler Udgiften Skolen selv. Staten refunderer imidlertid 50 pCt. af Udgiften, dog med Halvdelen af 4 Kr. pr. Barn aarligt som Maksimum, hvis der er ansat en særlig Skolesundhedsplejerske; er der ikke det, ydes højst Halvdelen af 3 Kr. pr. Barn. Amtslægerne faar som Honorar 10 Øre pr. Barn, dog ikke over 1500 Kr. aarlig, der udredes af Statskassen. Udgifterne ved Skolelægeordningen affholdes i øvrigt for Københavns og Købstadskommunernes Vedkommende af Kommunen og for Landkommunernes Vedkommende af Skolefonden. Vedrørende dette

sidste foreslaas det, at Udgiften, bortset fra Statsrefusionen, alene skal bæres af Amtskommunen, det vil altsaa sige af de faste Ejendomme. Her er en Enkelthed, hvis Rigtighed vi ikke helt indser det indlysende i. Amtsskatter og Skat paa fast Ejendom i det hele er i Forvejen høje og ret tyngende; derfor maa vi under det kommende Udvalgs Arbejde se nærmere paa, om ikke en anden Udgiftsfordeling var rimeligere for Landkommunernes Vedkommende.

Skolehygiejnekommisionen var ogsaa inde paa en anden Tanke, nemlig den at Amtskommunen skulde tage de 10 pCt. af Udgiften, og at Resten skulde reparteres paa Kommunerne efter Børnetallet. Jeg skal ikke sige, om denne Form og disse Sætser er de rigtige, men det er værd nærmere at overveje hele Problemet om Udgiftsfordelingen for Landkommunernes Vedkommende. Skolelægeordningen skabes jo ikke for et Udsnit af Befolkningen, men for hele Befolkningen, og derfor kan man sige, at det halter noget, hvis man paa det Omraade af Ordningen, der vedrører Landet, kun lader et Udsnit af Befolkningen betale. Det er ikke uvigtigt at faa dette Punkt rigtig klaret. Det drejer sig dog om Penge af Betydning, idet hele Ordningen ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget maa antages at komme til at koste Kommunerne 700 000—800 000 Kr. aarligt. Desuden skal Kommunerne staa i Forskud med hele Udgiften, da Statsrefusionen først forfalder ved Finansaarets Udgang.

Jeg har villet gøre disse rent saglige Bemærkninger om visse Enkeltheder i Lovforslaget, men skal slutte med at gentage, at mit Parti billiger Lovforslagets Princip. Jeg kan derfor tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets videre Behandling og Fremme paa Rigsdagen, som det ogsaa fremgaar af mine allerede fremsatte Udtalelser. Enkelthederne vil vi gerne se nærmere paa under Udvalgsbehandlingen; ikke for at sinke eller standse Sagen, men for at vi om muligt kan faa tilvejebragt Forbedringer i Lovforslaget.

Jeg udtaler Haabet om, at Lovforslaget om Skolelæger, naar det er færdigbehandlet af den høje Rigsdag, vil være formet saaledes, at danske Hjem gennem denne nye Lovgivning ikke maa føle sig generet i deres Rettigheder ved Indgreb ovenfra, men derimod føle, at de har faaet en værdifuld Hjælp i Arbejdet for deres Børns Sundhed.

P. A. Poulsen (Stenderup): Det har været antydtes af tidligere Ordførere i denne Sag, men ogsaa jeg ønsker at understrege